

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del migj, núm. 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, Straig, Cuba y Puerto-Rico, 16 rals. Estranger, 18 rals.

MURCIA Y BARCELONA.

Ha tancat la recaudació oberta per la premsa de Barcelona a benefici dels inundats de Murcia; pero aquest esforç en lo qual nos havem vist acompanyats principalment per la generosa nació francesa, ha deixat en la premsa liberal de Barcelona un rastre de agraïment.

Fransa s'ha portat com una verdadera nació democrática.

Lo seu cor s'ha commogut davant de las desgracias de la nostra patria, y ha fet per Espanya no ménos de lo que faria si las inundacions ocorreguessen a casa seva.

Al impuls de la seva filantropia, ha caygut la frontera que als dos pobles separa.

Donchs bé, ja que la frontera es a terra, responguem nosaltres, com correspon respondre; responguem com a bons germans.

Los diaris democràtics *Lo Deluoi, La Gaceta de Catalunya, La Publicitat, Lo Progrés, y Lo Diari català* han pres l'iniciativa de obsequiar, en representació de la nació francesa al seu digne cónsul en aquesta capital.

La Campana de Gracia s'adhereix al obsequi ab tota l'ànima.

Se tracta de donar primer una vetllada literaria a càrrech exclusivament dels citats periòdics: l'acte tindrà lloch en lo saló de descans del Liceo lo dilluns pròxim, dia primer de Desembre a las vuit del vespre. Una banda militar colocada en lo vestíbul amenisarà la vetllada. En ella s'expressarà l'agraïment dels espanyols als francesos. Lo cónsul de la República y las personas més notables de la colonia francesa assistirán al acte.

Seguidament lo cónsul serà acompanyat en carruatge a son domicili, Passeig de Gracia, y davant dels seus balcons tindrà lloch la serenata, confiada al mestre Rodoreda, prenenthi part una nutrida orquesta y una massa coral de més de 100 individus pertencients a las societats *Euterpe* de Barcelona y *Porvenir* de Sans.

Forman part del programa las més patrióticas é inspiradas produccions del immortal Clavé y algunas pessas de orquesta de un caràcter aixecat.

En aixó consistirà l'obsequi, al qual no duptem que s'hi adherirà tot lo poble de Barcelona, impresionat davant de la generosa conducta del poble francès.

Una advertencia dech ferlos: com que l'saló de descans del Liceo es molt reduhit, las targetas per la vetllada van escassas. Si 'n volen, dirigeixinse per adherirse al acte, a las redaccions citadas del

Deluoi, Gaceta de Catalunya, Publicitat, Progrés y Diari català.

Y després de pagar aquest tribut a Fransa, havent complert ja ab Murcia y ab la República vehina, serà necessari que 'ns recordem de las nostras necessitats.

La crisi va en augment. De dia en dia creix lo número dels infelissos obrers sense feyna, que van a recullir lo més necessari per no morir de fam, y no s moren gracias a la generositat de algunas personas compassivas.

Es precis vence aquesta situació, mentres se busca l'medi de que ls treballs se reanudin. Es necessari que Barcelona sens distinció de classes, responga a la veu del pobre treballador.

No olvidin que la Campana de Gracia s'ha adelantat y té una suscripció oberta a favor dels obrers sense feyna. En lo lloch corresponent trobarán lo resultat obtingut fins ara. Pobre es; pero s'augmentarà, sabent que la generositat de Barcelona es inagotable.

¡Compassió pel treballador sense feyna!

LA REDACCIÓ.

LOS GERMANS SIAMESOS.

La semana passada deyam *Aixó es* res, porque a l' hora qu' escribiam tothom havia amaynat velas.

En cambi aquesta semana, a l' hora qu' escribim, las velas tornan a estar infladas; hi ha trágul en lo mar de la política conservadora; lo

de dalt se 'n vá a baix, y tots cridan y ningú s'enten.

Are no responch de una cosa.

Com que l' cel s' ennuvola y s' aclareix ab tanta facilitat, podria ser que quan me llegissen, los alborotats conservadors estiguessin asseguts a la mateixa taula, menjant alegrement, y brindant a la salut del país que 'ls suporta.

Un dematí 's lleva en Martínez Campos de mal humor. Lo vespre avants ha fet un tracte ab en Cánovas y en Romero Robledo y ha lograt tenirlos quiets, aixó si, donantlos tot lo que volian.

Lo general ha passat mala nit: aquell tracte no l' ha deixat dormir: ha passat las horas considerant qu' ell era una especie de home de palla de 'n Cánovas y d' en Romero: ha vist que 'l feyan ballar com volian: ha calculat que d' unas cosas ne vindrian unas altres, y al dematí, apenas clarejava, ha cridat *¡prou!* ha tirat los llansols en l' ayre, s' ha vestit ab quatre esgarrapadas, y ha enviat un recado al mónstruo de l' edat present, dienthi:

—De alló que haviam parlat, no hi ha res.

Lo mónstruo, al rebre aquest recado, vá pendre

una taf enrabada qu' encare se n' hi reasant la vista.

En cambi en Romero Robledo va anarse 'n al quartel, cridant:—Escuadron!... Prevenidos!...

Y l' trágul va comensar: Es una cosa deliciosa veure la manera com tres homes fan ballar a l' Espanya.

En Cánovas y en Romero juran fer a n' en Martínez Campos una guerra a mort.

—Tú no ets res: l' hi diuhan, la majoria es tota nostra. Nosaltres yarem fer las eleccions y yarem guanyarlas, porque tu ets un tonfo. Tu governavas y 'ls gobernadors y 'ls arcaldes ens obedien a nosaltres. Avuy nosaltres tenim la forsa, y l' dia que presentis las reformas de Cuba, no més que alsant lo dit, te deixarém petit com una formiga.

En Martínez Campos replica:

—Si? Donchs jo 'us asseguro que no tindréu aquest treball. Voléu agafar la cosa pel tantó que crema! Donchs jo l' hi agafaré més que vosaltres. Quan ménos vos ho pensaréu, vos enviaré a passeig, y 'n faré unas Cortes totas mevas.

—No 'n farás, diu en Cánovas.

En Romero Robledo, a l' orella:—Miri qu' es boig per aixó y molt més.

—No 'n farás, replica l' mónstruo: aixó es la mort del partit liberal conservador.

—Ja 'n veurém: consti que estich decidit; que ja s' han acabat las contemplacions, y que anira endavant cayga qui cayga.

En l' entremitj vé l' dia del casament del rey: se tancan las Cortes per uns quants dias; y 'ls conservadors més que una brega a cops de punys preferixen que hi haja toros y capellers en plassa.

Se pacta un armistici, una tregua; y l' una part y l' altre l' acceptan.

Cada museol se 'n vá al seu can, esperant que passin las alegrías de la boda.

Vulgas que no, han bagut de acceptar aquell mandato tant popular: «Que tinguém la festa en pau.»

Pero... ¿y després de la festa?

Després de la festa, veurém.

Jo opino que aduixarán de nou: l' un té la majoria y l' altre l' decret de suspensió; pero 'ls diputats no volen perdre l' puesto, per alló de que més val lo cert que lo duptós; y l' govern tém fer unas novas eleccions, porque la cosa está molt fosca y de nit diu que 'ls gats son pardos.

Tots tenen por. Son héroes per forsa. No caben al mon tots plegats, y no obstant separantse no podrian viure.

Anys endarrera ensenyavan una monstrositat de la naturalesa: los dos germans siamesos: dos homes que havian nascut enganxats per una carnositat, y que a pesar de veure's obligats a anar sempre junts no lligavan de gení.

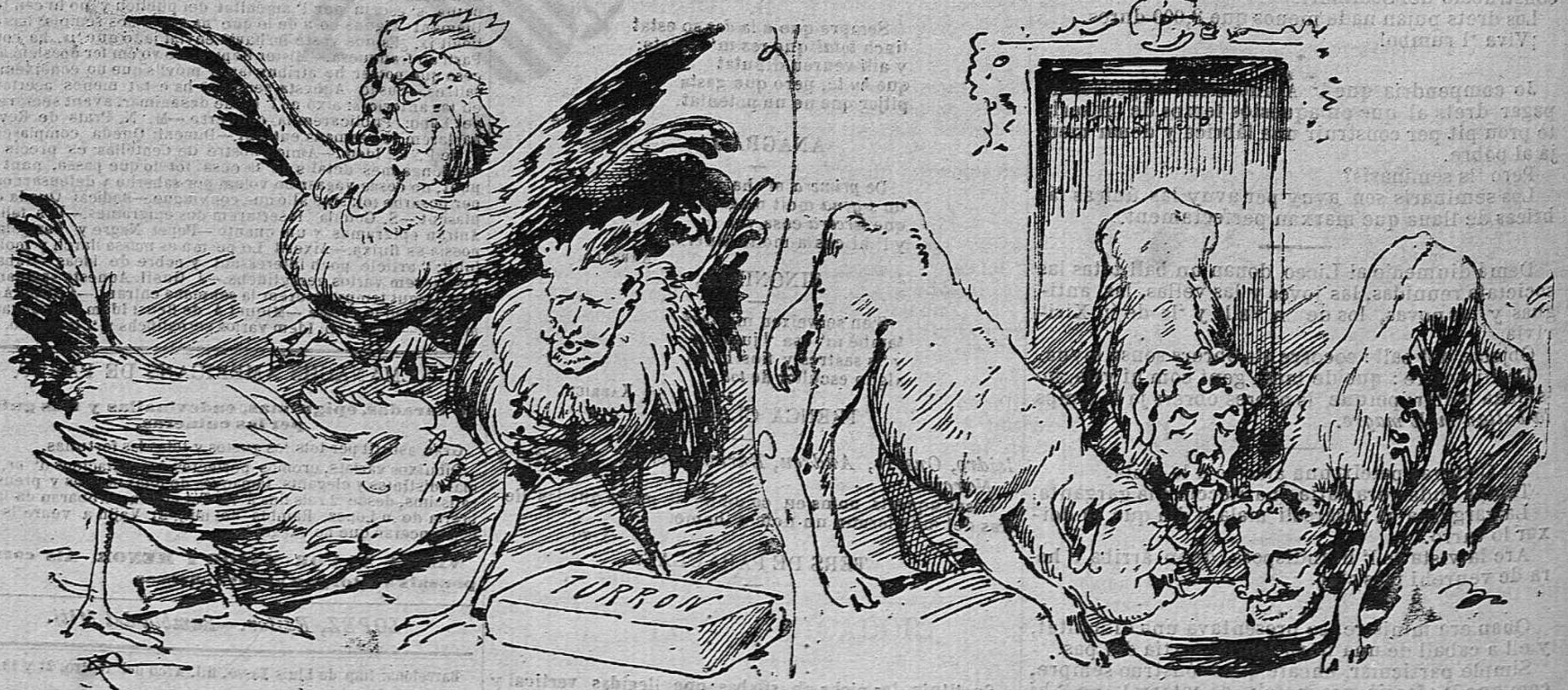
¿Han vist torment més horrible que l' d' aquests dos infelissos;

LA SITUACIÓ.

Veyám, si per voler salvar cada hù 'l seu fardo, lo barco se 'n anirà a fons.

COSAS DE LA SENMANA.—La crisis.—Renyinas y amistats.

Tres galls en un galliner, may cantan bé.» (Refran popular.)

«Llops ab llops may se mossegan» (Refran popular.)